

[Strøm.]

linier, som Kommunerne har fulgt, er vel i enkelte Tilfælde blevet kritiseret, men i det store og hele tror jeg, at Kommunerne har haft den rette Forstaaelse af Opgaven, og at Beløbene er kommet de økonomisk daarligst stillede til gode. Jeg siger dette, fordi jeg ved enkelte Lejligheder har hørt den Betragtning fremført, at de heromhandlede Beløb i Virkeligheden indgik i de sociale Udvalgs Kasser derved, at de saa udbetalte et mindre Pengebeløb, end de ellers vilde gøre, og at de Beløb, som Staten stiller til Raadighed til Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød, Sødmælk og Smør, derved kom Kommunernes Kasser til gode. Noget saadant mener jeg ikke finder Sted. Tværtimod tror jeg, at mange Kommuner selv tilskylder Beløb til de her omtalte Formaal, og det vil jeg gerne takke disse Kommuner for.

Formaalet med Lovforslaget er, at de, der faar Kortene, skal have Adgang til at skaffe sig, hvis det er gørligt, de heromhandlede Fødemidler, som de vel ellers i for stor Udstrækning maa undvære. Jeg siger: hvis det er gørligt; for som Forholdene har udviklet sig, er der ikke alene Tale om et økonomisk Problem, for Byernes Vedkommende er der ogsaa Tale om et Forsyningsproblem. I visse Situationer er der Tale om Kødangel, i andre om Mælkeangel i Byerne. Det er min bestemte Opfattelse, at noget saadant kan undgaas her i vort Land, naar alle, der har med disse Problemer at gøre, vil forstaa deres Ansvar og handle derefter.

Ved Gennemførelsen af dette Forslag viser Regering og Rigsdag sin Vilje til at bøde paa de økonomiske Besværligheder, som Folk med mange Børn, arbejdsløse, Alders- og Invalidere, syge og andre økonomisk daarligt stillede Medborgere har med at skaffe sig de omhandlede Fødevarer.

Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige Medvirken til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Søren P. Larsen: Det Formaal, som Lovforslaget tager Sigte paa: at komme dem, der er i Trang, til Hjælp ved Indkøb af visse Levnedsmidler, kan vi billige, og vi vil denne Gang, som vi har gjort det tidligere, støtte den Lovgivning, som handler herom.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort nøje Rede for de Enkeltheder, der knytter sig dertil. Hovedhensynet er det at bringe Hjælp til dem, der er i Trang,

og denne Trang er nærmere defineret i § 3. Vi er meget tilfredse med, at en af Hovedbetingelserne er, at det fortrinnsvis skal være dem, der har særlig store Forsørgerbyrder, der skal hjælpes. Det er der, hvor der er flest Munde at mætte, at Trangen automatisk bliver størst, og naar Varepriserne har en Tendens i opadgaaende Retning, er det givet, at man let kommer ud i Trangsforhold. Vi kan ogsaa billige, at Rentenydere er taget med — jeg forstaa, at det her drejer sig om Rentenydere, der har egen Husstand, det er jo dem, der er daarligst stillede. Endvidere er nævnt kronisk syge og arbejdsløse — og det gælder baade dem, der er forsikret mod Arbejdsløshed, og dem, der ikke er forsikret — og endelig dermed økonomisk ligestillede.

Det er slet ikke usandsynligt, at vi, efterhaanden som Vanskelighederne melder sig, kan komme ud for, at mindre næringsdrivende, mindre Haandværksmestre, mindre Skomagere, der fører en selvstændig Tilværelse, der hovedsagelig er baseret paa Reparationsarbejde, i det Øjeblik hvor det kniber med at skaffe Raavarer, kommer i Trang, og de maa givet kunne komme ind under denne Bestemmelse.

Bestemmelserne om Hjælp til svangre Kvinder saavel som til private Opdragelseshjem, Børnesanatorier, Rekreationshjem og Plejehjem kan jeg fuldt ud tiltræde.

Lovforslaget indeholder ikke Oplysninger derom, men det er muligt, at den højtærede Minister enten her i Salen eller maaske snarere under en meget kort Udvalgsbehandling kunde give visse Oplysninger om de Erfaringer, Ministeriet har gjort angaaende Administrationen af disse betydelige Beløb og, jeg vil føje til, den betydelige Hjælp, som herigennem ydes de daarligst stillede, da det er nyttigt, at man kan give visse Oplysninger herom. I det store og hele tror jeg, det ligger saaledes, at samtlige Kommuner handler under det Ansvar, som de forstaa de maa handle under i en Situation som denne. Man kan maaske nok finde enkelte Kommuner, hvor Trangstilfældene har været af en lidt anden Beskaffenhed end i andre Kommuner, men stort set har jeg den Opfattelse, og jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Vurdering af denne Opfattelse, at Kommunerne har administreret Lovgivningen paa fuldt ud tilfredsstillende Maade. Det forstaa jeg ogsaa derigennem, at der i Lovforslaget er optaget den gamle Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsernes Afgørelse i en Række Tilfælde ikke kan indankes for højere Myndighed. Jeg tror, det er klogt; for der